

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1945

Vyhlášené: 27.10.1945 Časová verzia predpisu účinná od: 01.05.1990 do: 31.12.1991

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

100.

Dekret prezidenta republiky

ze dne 24. října 1945

o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků.

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou ustanovují:

ODDÍL I

Rozsah znárodnění.

§ 1.

(1) Dnem vyhlášení tohoto dekretu se znárodnují zestátněním:

1. Podniky provozované podle obecného horního zákona, podniky a práva na vyhledávání a dobývání živců, báňská oprávnění podle § 5 obecného horního zákona a práva majitelů pozemků podle § 1, záhlaví I, částka VII dočasných soudních pravidel z roku 1861, platných na Slovensku;
2. energetické podniky a zařízení sloužící výrobě, opatřování, rozvodu a dodávce energie všeho druhu, kterou lze rozváděti širšímu okruhu spotřebitelů, zejména elektřiny, plynu a páry, s výjimkou výrobních závodních zařízení neznárodněných podniků, které energii převážně samy spotřebují;
3. železárny, ocelárny, válcovny oceli, huti na barevné kovy s výjimkou tavíren kovů výrobně i hospodářsky samostatných;
4. slévárny šedé, ocelové, kujné litiny a barevných kovů, s více než 400 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1942 až 1944;
5. válcovny, lisovny a tažírny kovů, pokud nezpracovávají jen olovo nebo cín;
6. podniky průmyslu kovodělného, elektrotechnického, jemné mechaniky a optiky, s více než 500 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1942 až 1944;
7. podniky zbrojního průmyslu, které svým výzkumným nebo výrobním zaměřením jsou nositeli vývoje vojenské výzbroje, podniky výroby výbušnin a jiné podniky zbrojního průmyslu, které označí ministr průmyslu v dohodě s ministerstvem národní obrany;
8. z oboru chemického průmyslu podle stavu v den počátku účinnosti tohoto dekretu:
 - a) podniky s továrním zařízením pro některou z těchto výrob: kyseliny sírové, solné nebo dusičné, karbidu vápníku nebo křemíku, umělého korundu, kyanidů alkalických, alkalických kovů nebo zásad elektrolytický, sody amoniakální, vodního skla, zápalek, umělých hnojiv, zemitých barev spojených s těžbou surovin, plynožárných tělísek, kyseliny octové, acetonu nebo metanolu z dřevného dehtu, benzenu a jeho homologů, čištěných nerostných olejů a pohonných látek získaných destilací ropy, krakováním olejů nebo

synteticky, umělých sladidel, umělých vláken, syntetického kaučuku, pryžových obručí pro motorová vozidla a jízdní kola,

b) podniky tovární výroby chemicko-farmaceutické;

9. podniky pro těžení magnésitu, asbestu, kaolinu, slídy, živice, žáruvzdorných jíílů nebo vysokohodnotných keramických hlin, ložiska těchto nerostů, jakož i podniky pro výrobu cementu nebo cementových pojiv;
10. podniky pro výrobu technického porculánu, osinkocementového zboží, s více než 150 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
11. podniky pro výrobu skla s vanovým zařízením pro nepřetržitý provoz, podle stavu v den počátku účinnosti tohoto dekretu;
12. podniky pro výrobu skla s denními vanami a sklárny s celkovým pánvovým obsahem přes 1000 litrů, podle stavu v den počátku účinnosti tohoto dekretu;
13. podniky, jejichž základním výrobním oborem jest výroba stavební, technické keramiky, kachlového zboží, porculánu, vápna a těžba vápence s více než 150 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. července let 1938 až 1940;
14. podniky, jejichž základním výrobním oborem jest výroba cihlářského zboží s více než 200 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. července let 1938 až 1940;
15. podniky pro výrobu celulosy;
16. podniky vyrábějící zároveň papír a lepenku, papír a dřevovinu, lepenku a dřevovinu nebo všechny tyto druhy, s více než 300 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
17. podniky pilařské s více než 150 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
18. podniky pilařské s dalším zpracováním dřeva, podniky pro zpracování dřeva, s více než 300 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
19. podniky pro tovární výrobu dyh, desek ze sklížených dyh, podle stavu v den počátku účinnosti tohoto dekretu;
20. přádelny bavlny, česané příze, mykané příze, které ji dále nezpracovávají, upraveného lnu, juty, umělých vláken, s více než 400 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
21. tkalcovny bavlny s více než 500 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
22. tkalcovny vlny, hedvábí a umělých vláken, podniky pro výrobu koberců a pokrývek, trhárný, podniky pro výrobu krajek a prýmků, podniky průmyslu stávkářského a pletářského, s více než 400 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
23. přádelny na zpracování textilního odpadu, podniky pro výrobu šicích nití a přízí, dále nezpracovávaných tkaním nebo pletením, pro výrobu vaťy z přírodních a umělých vláken, obvazových látek, tkalcovny lnu, konopí, juty, s více než 400 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
24. podniky zušlechťovacího textilního průmyslu, tiskárny textilních výrobků, s více než 200 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
25. podniky průmyslu oděvního s více než 500 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1938 až 1940;
26. podniky pro výrobu usní, náhražek usní, předmětů z usní a z jejich náhražek, s více než 400 zaměstnanci podle průměru stavů ke dnům 1. ledna let 1939 až 1941;

27. výroba gramofonových desek.

(2) Do rozhodného počtu zaměstnanců se započítávají všechny osoby v podniku podléhajícím znárodnění zaměstnané nebo činné, bez ohledu na to, kde pracují nebo pracovaly. U podniku o více stupních se k počtu zaměstnanců v stupni, který udává převládající ráz výrobního zaměření, připočítávají osoby činné ve všech ostatních stupních podniku.

(3) U podniků průmyslových odvětví uvedených v odstavci 1, č. 4, 6, 10, 16 až 18 a 20 až 26, které nebyly v provozu ve všech dobách, podle průměru počtu zaměstnanců vzatých za základ pro znárodnění, rozhoduje průměr stavů ke dnům 1. ledna, v odvětvích znárodněných podle č. 13 a 14 ke dnům 1. července posledních dvou let těchto dob, netrval-li provoz podniku ani tak dlouho, stav zaměstnanců k 1. lednu posledního roku pod těmito čísly uvedeného; u podniku, který nebyl ani v tomto dni v provozu, rozhoduje stav zaměstnanců ke dni počátku účinnosti tohoto dekretu.

(4) Ustanovení tohoto dekretu se nevztahují na podnik:

- a) společenstva výdělkového a hospodářského podle zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., o společenstvech výdělkových a hospodářských, na Slovensku družstva podle §§ 223 a násl. zák. čl. XXXVII/1875, jakož i na podnik, který náleží takovému společenstvu nebo družstvu, nebo jemu náležel po 29. září 1938,
- b) který vláda ve zvlášť odůvodněných případech na návrh ministra průmyslu, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, vyjme ze znárodnění. Toto ustanovení se nevztahuje na podniky a práva odvětví znárodněných podle § 1, odst. 1, č. 1,
- c) který ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, vyloučí ze znárodnění, při čemž vlastníku (provozovateli) nařídí, aby jej trvale zastavil, protože se vláda usnesla, že jeho další provozování není ve veřejném zájmu.

(5) O tom, či sú splnené podmienky pre znárodnenie podľa tohto dekretu, rozhoduje minister priemyslu.

§ 2.

Splní-li se podmínky pro znárodnění majetku podle § 1, odst. 1 po dni 27. října 1945, znárodněje se takový majetek dnem, který určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, a vyhlásí podle § 1, odst. 5.

§ 3.

Zakládat nové podniky a ich prevádzat' bez ohľadu na ich rozsah v znárodnených odvetviach podľa § 1 ods. 1 č. 1 až 3, 5, 7, 8, 9, 11, 15, 19 a 27 sa vyhradzuje štátu. Toto právo môže vláda na návrh ministra priemyslu udeliť.

§ 4.

(1) Znárodněním nabývá stát vlastnictví k znárodněnému majetku.

(2) Znárodněním se týká

- a) nemovitostí, budov, zařízení, ložisek a nalezišť surovin,
- b) příslušenství podniku počítajíc v to všechny movitosti a práva (licence, živnostenská oprávnění, známky, vzorky, vodní práva a pod.), směnky, cenné papíry, vkladní knížky, hotovosti a pohledávky,
- c) jiných movitostí a práv, než které jsou příslušenstvím podniku.

(3) Majetku uvedeného v odstavci 2 se znárodnění týká, slouží-li nebo je-li určen provozu znárodněného podniku, i když náleží někomu jinému než vlastníku podniku. Patentů a zásob, zejména surovin, pomocných a provozovacích hmot, polotovarů, rozpracovaných a hotových výrobků, se znárodnění týká jen, patří-li vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku.

(4) Spolu s podnikem se znárodnují v rozsahu plynoucím z ustanovení odstavců 2 a 3:

- a) veškeré výrobní podniky a závody náležející vlastníku nebo provozovateli znárodněného podniku,
- b) veškeré podniky a závody, které tvoří s podnikem znárodněným hospodářský celek, i když náleží někomu jinému než vlastníku znárodněného podniku.

(5) Náleží-li znárodněný podnik komanditní společnosti na akcie, akciové společnosti, společnosti s ručením obmezeným nebo těžarstvu, znárodnuje se veškerý jejich majetek, jakož i ve stejném rozsahu podniky koncernové, u kterých jim náleží více než polovina základního kapitálu nebo na které mají rozhodující vliv.

(6) Ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, může vyjmouti ze znárodnění jednotlivé majetkové kusy, majetkové soubory nebo práva, pokud jich není nezbytně třeba k provozu národního podniku, a ponechati je dosavadnímu vlastníku, kterému může zároveň uložit podmínky, zejména podmínku, že do stanovené lhůty zřídí ve prospěch národního podniku služebnost nebo užívací právo.

(7) O rozsahu znárodnění podle odstavců 2 až 5 rozhoduje ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu. Pro řízení o zjištění rozsahu znárodnění neplatí ustanovení vládního nařízení ze dne 13. ledna 1928, č. 8 Sb., o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů (správním řízení).

§ 4a.

Pokiaľ v odbore pôsobnosti ministra priemyslu sa znárodnený majetok podľa tohto dekrétu nepoužije na zriadenie národného podniku alebo na začlenenie do národného podniku, alebo pokiaľ taký majetok nebude sverený do správy orgánom v odbore tejto pôsobnosti, môže minister priemyslu taký majetok po dohode s ministrom financií a s iným ministrom previesť do právomoci tohto ministra, aby o ňom urobil opatrenie vo vlastnom odbore pôsobnosti, alebo ho môže prenechať komunálnym podnikom alebo za náhradu určenú podľa § 8 ho prenechať iným právnickým osobám.

§ 5.

(1) Národný podnik, do ktorého sa začleňuje majetok znárodneného podniku, vstupuje v deň prevzatia do jeho záväzkov. Ak sa začlení majetok do niekoľkých národných podnikov, určí minister priemyslu, do ktorých záväzkov vstúpia jednotlivé národné podniky.

(2) Minister priemyslu po dohode s ministrom financií určí, ktoré záväzky znárodneného podniku prechádzajú so sverením majetku znárodneného podniku do správy orgánom v odbore jeho pôsobnosti, a to dňom prevzatia majetku.

(3) Národný podnik, do ktorého sa začleňuje znárodnený majetok podľa § 4 ods. 3 a ods. 4 písm. b), ktorý patril niekomu inému než vlastníkovi podniku, vstupuje do záväzkov vyplývajúcich z práv viaznúcich na tomto majetku, a to v rozsahu a za podmienok, ktoré upraví vláda nariadením. V tomto nariadení sa tiež upraví prechod takých záväzkov, ak bude majetok sverený do správy orgánom v odbore pôsobnosti ministra priemyslu alebo podľa § 4a prevedený do právomoci iného ministra alebo prenechaný komunálnym podnikom alebo iným právnickým osobám.

(4) Minister priemyslu môže po dohode s vecne príslušným ministrom a ministrom financií urobiť opatrenie o prechode záväzkov patriacich k znárodnenému majetku, ktorý bol podľa § 4a prevedený do právomoci iného ministra alebo prenechaný komunálnemu podniku alebo inej právnickej osobe.

(5) K záväzkom znárodneného podniku nepatria záväzky, podľa ktorých má majetok tohto podniku alebo jeho časť prejsť po dni začiatku účinnosti tohto dekrétu na tretiu osobu. Za záväzky znárodneného podniku sa nepokladajú tiež osobné dane, dávky a poplatky bývalého vlastníka; také záväzky neprechádzajú s majetkom, ktorý bol začlenený do národného podniku alebo sverený do správy orgánom podľa odseku 2 alebo s ktorým bolo urobené opatrenie alebo ktorý bol prenechaný podľa § 4a, ani sa nemožno pre ne uspokojiť z majetku znárodneného podniku. Osobnými daňami a dávkami sa rozumejú dôchodková daň, vojnový príspevok, rentová daň priamo vyberaná, daň z majetku podľa vládneho nariadenia č. 410/1942 Sb., majetkové dávky podľa zákona č. 134/1946 Sb., o dávke z majetkového prírastku a o dávke z majetku, a mimoriadne dávky podľa zákona č. 185/1947 Sb., o mimoriadnej jednorázovej dávke a mimoriadnej dávke z nadmerných prírastkov na majetku, v znení zákona č. 180/1948 Sb. Spôsob úhrady týchto osobných daní a dávok určí Ministerstvo financií vyhláškou v príslušnom úradnom liste.

(6) Pri záväzkoch, ktoré sú hospodársky neodôvodnené, počítajúc do toho záväzky zo služobných smlúv, zaručujúce zamestnancom neprimerane vysoké platy, zaopatrovacie požitky, odbavné a pod., môže sa národný podnik domáhať zrušenia alebo inej primeranej úpravy. Ak nedôjde o tom k dohode, rozhodne rozhodcovský súd podľa predpisov o tom vydaných. Ustanovenie prvej a druhej vety platí primerane tiež, ak ide o záväzky, ktoré prechádzajú so sverením znárodneného majetku do správy orgánom podľa odseku 2, alebo ktoré prechádzajú podľa odseku 4.

(7) Pokiaľ inak nevyplýva z opatrenia, ktorým sa znárodnený majetok sveruje do správy orgánom v odbore pôsobnosti ministra priemyslu alebo iného ministra, neručí štát za záväzky znárodneného podniku, ani keď dôjde k úprave záväzkov podľa § 5a.

§ 5a

(1) Ak je majetok znárodneného podniku ku dňu prevzatia predĺžený, môže národný podnik požiadať súd, aby do výšky všeobecnej ceny aktív predĺženého majetku podniku upravil ku dňu prevzatia uspokojenie záväzkov patriacich k tomuto majetku a určil ich sročnosť, prihliadajúc na hospodárske možnosti národného podniku. To platí obdobne i o komunálnom podniku alebo inej právnickej osobe, ktorej bol majetok znárodneného podniku prenechaný podľa § 4a.

(2) Věřitelé jsou povinni na vyzvání soudu vyhláškou v Úředním listě ve lhůtě soudem stanovené přihlásiti své nároky k řízení o návrhu podle odstavce 1; neučiní-li tak, jejich nároky proti národnímu podniku zanikají.

(3) Úprava podle odstavce 1 se provede takto:

- a) nedotknuté zostávajú záväzky vyplývajúce z nárokov veriteľov na vylúčenie vecí z prevzatého majetku, pokiaľ také nároky nezanikly znárodnením;
- b) nedotčeny zůstávají též závazky, vyplývající z nároků věřitelů, majících právo na oddělené uspokojení z určité věci, pokud jsou kryty hodnotou této věci;
- c) ostatné záväzky, ktoré podľa im prislúchajúceho poradia [písm. d)] nebudú úplne kryté rozdielom medzi všeobecnou cenou aktív znárodneného podniku a hodnotou záväzkov, ktoré podľa ustanovenia písm. a) a b) zostanú nedotknuté, uspokojia sa pomerne. Za takéto záväzky sa pokladajú tiež záväzky uvedené pod písm. b), pokiaľ nie sú kryté tam uvedeným spôsobom;

d) závazky, na něž se vztahují ustanovení písm. c), se zařazují podle pořadí do čtyř tříd. Do první třídy náležejí náklady řízení, do druhé až čtvrté třídy náležejí závazky, které podle období konkursního řízení náležejí do první až třetí třídy. Závazky téže třídy mají mezi sebou stejné pořadí.

(4) Pokud závazky podle pořadí jim příslušejícího nebudou uspokojeny úpravou podle odstavce 3, nepůsobí proti národnímu podniku. Úprava závazků podle odstavce 3 působí toliko proti národnímu podniku.

(5) Zákonem budou vydány podrobné předpisy o příslušnosti soudní, o řízení podle předchozích odstavců, o jeho účincích na promlčení pohledávek, na spory, na exekuční a konkursní řízení a na práva na oddělené uspokojení a o způsobu, jak se zjišťují nároky věřitelů.

§ 6.

(1) Národní podnik může odporovati právním jednáním, která vykonal vlastník znárodněného podniku po 29. srpnu 1944 v úmyslu poškoditi nebo ztížit znárodnění průmyslu anebo zavléci ve svůj nebo cizí prospěch majetkové hodnoty podniku.

(2) Odporovati lze do jednoho roku od převzetí podniku. Jinak platí přiměřeně ustanovení odpůřčího řádu, vydaného zákonem ze dne 27. března 1931, č. 64 Sb.

ODDÍL II

Náhrada.

§ 7.

(1) Za znárodněný majetek, který v době faktického skončení okupace a nacistického nebo fašistického režimu nepochybně vlastnický náležel nebo náleží osobám dále uvedeným, se neposkytuje náhrada:

- a) Německé říši, Království maďarskému, osobám veřejného práva podle německého nebo maďarského práva, německé straně nacistické a politických stranám maďarským a jiným útvarům, organizacím, podnikům, zařízením, osobním sdružením, fondům a účelovým jméním těchto režimů nebo s nimi souvisícím, jakož i jiným německým nebo maďarským právníckým osobám,
- b) osobám fyzickým národnosti německé nebo maďarské, s výjimkou osob, které prokáží, že zůstaly věrný Československé republice, nikdy se neprovinily proti národům českému a slovenskému a buď se činně zúčastnily boje za její osvobození, nebo trpěly pod nacistickým nebo fašistickým terorem,
- c) osobám fyzickým a právníckým, které vyvíjely činnost proti státní svrchovanosti, samostatnosti, celistvosti, demokraticko-republikánské státní formě, bezpečnosti a obraně Československé republiky, které k takové činnosti podněcovaly nebo jiné osoby svěsti hleděly, záměrně podporovaly jakýmkoliv způsobem německé nebo maďarské okupanty nebo které v době zvýšeného ohrožení republiky (§ 18 dekretu presidenta republiky ze dne 19. června 1945, č. 16 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o mimořádných lidových soudech) nadržovaly germanisaci nebo maďarisaci na území Československé republiky nebo se chovaly nepřátelsky k Československé republice nebo k českému nebo slovenskému národu, jakož i fyzickým nebo právníckým osobám, které strpěly takovou činnost u osob spravujících jejich majetek nebo podnik.

(2) Jde-li o majetek znárodněný podle § 2, neposkytuje se náhrada také za podmínek uvedených v čl. I, § 6, odst. 2 zákona č. 114/1948 Sb.

(3) Nedostane-li se za majetek náhrady osobě právnické, přísluší poměrná část náhrady osobám na ní kapitálově zúčastněným, pokud se na ně nevztahuje ustanovení odstavce 1 nebo 2, zejména pokud jim nelze přičítati činnost a chování dotyčné právnické osoby nebo zanedbání přiměřené opatrnosti při ustanovení její správy nebo při dozoru na ni a pokud nejednají přímo nebo nepřímo v zájmu osob, na něž se vztahují ustanovení odstavce 1 nebo 2; přitom se hledí na účasti, které jsou pod národní správou, jako by náležely osobám státně spolehlivým.

(4) Náhrada se neposkytuje za znárodněný majetek ani za účasti na něm, které náležely v době po 29. září 1938 osobám spadajícím pod ustanovení odstavců 1 nebo 2 nebo 3 a již jim nenáležejí, leč by neposkytnutí náhrady neodpovídalo zásadám slušnosti.

(5) Vláda může stanoviti, že se určité osobě nebo určitému okruhu osob, na něž se vztahují ustanovení odstavců 1 až 4, poskytuje zčásti nebo zcela náhrada.

(6) O tom, či fyzická alebo právnická osoba spadá pod ustanovenia odseku 1, 2 alebo 3, rozhoduje minister financií po dohode s vecne príslušným ministrom.

§ 8.

(1) Pokud není stanoveno jinak, ani nejde o předložení ve smyslu § 5a, odst. 1, přísluší za znárodněný majetek náhrada.

(2) Pro určení náhrady je rozhodný stav znárodněného majetku v den převzetí národním podnikem a závazků k němu v tento den náležejících. Náhrada se rovná obecné ceně majetku, vypočtené podle úředních cen ke dni znárodnění, a není-li těchto cen, zjištěné úředním odhadem, po odečtení závazků. Ministr průmyslu může vydati v dohodě s ministrem financí směrnice pro stanovení obecné ceny a ocenění závazků pro výpočet náhrady podle tohoto ustanovení.

(3) Při určení náhrady se nepřihlíží k hodnotě:

- a) nevytáženého nerastného bohatstva,
- b) báňských oprávnění podle §§ 22 a 41 obecného horního zákona,
- c) práv majitelů pozemků podle § 1, záhlaví I, část VII dočasných soudních pravidel z roku 1861, platných na Slovensku,
- d) majetku určeného pro sociální, vzdělávací nebo podobné účely.

§ 9.

(1) Náhrada za znárodněný majetok sa poskytuje

- a) v plneniach obdobných dávkam z národného poistenia,
- b) v cenných papieroch (§ 10 ods. 2),
- c) v hotovosti,
- d) v iných hodnotách.

(2) Poskytnutie náhrady podľa odseku 1 písm. a), ako i zásady poskytnutia náhrady v hotovosti a v iných hodnotách upraví vláda nariadením.

(3) Právnickú osobu alebo spoločnosť môže vecne príslušné ministerstvo po začatí konania o náhrade zrušiť. Ak tak urobí, ustanoví likvidátora, ktorý ohlásí zrušenie na zápis do podnikového (obchodného, firemného) registra a urobí opatrenia predpísané pre likvidáciu právnickej osoby alebo spoločnosti.

(4) Ustanovenie odseku 1 písm. a) a predpisov vydaných na jeho vykonanie podľa odseku 2 možno primerane použiť i pre podiely, ktoré by z náhrady pripadly fyzickým osobám vzhľadom na ich účasť na zrušenej právnickej osobe alebo spoločnosti, a to i pred uplynutím lehoty platnej pre rozdelenie majetku právnickej osoby alebo spoločnosti.

§ 10.

(1) Na vykonanie náhradovej služby sa zriaďuje Fond znárodného hospodárstva (ďalej len „Fond“) so sídlom v Prahe, ktorý je samostatnou právnickou osobou.

(2) Na poskytnutie náhrady podľa § 9 ods. 1 písm. b) vydá Fond cenné papiere, ktoré budú zúrokované a umorené z prostriedkov fondu. Ich zúročenie a umorenie je zaručené štátom; možno ich použiť na ukladanie peňazí maloletých a opatrovancov. Zúročenie a umorenie cenných papierov upraví vláda nariadením.

(3) V prípadoch, v ktorých sa podľa § 7 náhrada za znárodný majetok neposkytuje, pripadá jej zodpovedajúca suma Fondu.

(4) Organizáciu, správu a hospodárenie Fondu upraví vláda nariadením.

§ 11.

(1) O náhrade a spôsobe poskytnutia náhrady rozhodne minister financií po dohode s vecne príslušným ministrom.

(2) Priznaním plnenia podľa § 9 ods. 1 písm. a) osobám oprávneným na náhradu alebo ktorým by z náhrady pripadly sumy podľa § 9 ods. 4, sa pokladá náhrada za splatenú.

(3) Minister financií určí, ako sa má naložiť s účasťami účastinných spoločností a so záznamami o osobách zúčastnených na účastinných a iných spoločnostiach a právnických osobách, ktorých majetok bol znárodný.

(4) Náhrada podľa § 9 ods. 1 písm. b) až d) je sročná do šesť mesiacov od doručenia výmeru o náhrade.

(5) Pre konanie o náhrade platia predpisy o správnom konaní.

ODDÍL III

Národní podniky a jejich organizace.

§ 12.

(1) Z majetkových podstat znárodněných podniků, z majetkových podstat nabytých státem konfiskací nebo jiným způsobem, z podniků a závodů, které náležejí státu, z jiného majetku státního, jakož i z prostředků Fondu znárodněného hospodářství zřídí ministr průmyslu v dohodě s ministrem financií, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financií, národní podniky nebo je začlení do národního podniku.

(2) Ministru průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, přísluší zřídit odštěpný (vedlejší) závod národního podniku.

(3) Zřízení národního podniku nebo odštěpného (vedlejšího) závodu se vyhlásí v Úředním listě.

(4) Ministr průmyslu může v dohodě s ministrem financií, na Slovensku také po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financií, vyjmouti z národních podniků jednotlivé majetkové kusy

a práva, nepotřebuje-li jich národní podnik nezbytně ke svému provozu, a přenechati je v dohodě s věcně příslušným ministrem k začlenění do podniků, ústavů nebo zařízení, které tomuto ministru přísluší zřizovati.

(5) Opatření podle odstavce 1 se činí, jde-li o majetkovou podstatu konfiskovanou podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fonděch národní obnovy, jakož i pokud jde o majetkové podstaty, spravované podle § 16 zákona ze dne 16. května 1946, č. 128 Sb., o neplatnosti některých majetkověprávních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vzcházejících, po slyšení předsedy osidlovacího úřadu.

(6) Rozsah majetkových podstat, jichž se týkají opatření uvedená v odstavci 5, určí ministerstvo průmyslu v dohodě s osidlovacím úřadem a Fondem národní obnovy, na Slovensku též po slyšení pověřenectva průmyslu a obchodu, přiměřeně podle předpisů o přidělu konfiskovaného majetku.

§ 13.

(1) Národní podniky jsou majetkem státu ve smyslu dalších ustanovení. Jsou samostatnými právními osobami. Platí pro ně ustanovení o obchodnících plného práva, s hlediska daňového předpisy o podnicích veřejně účtujících a podléhají poplatkové povinnosti podle poplatkového zákona s jeho změnami a doplňky. Od svého zřízení podléhají poplatkovému ekvivalentu podle § 1, odst. 2, písm. a) zákona ze dne 8. dubna 1938, č. 76 Sb., o poplatkovém ekvivalentu, při čemž se však na ně nevztahují ustanovení § 8 a § 17, odst. 1 téhož zákona.

(2) Majetek, který stát na národní podnik převede, a závazky, do kterých národní podnik vstoupí, při jeho zřízení nebo později, se v národním podniku ocení podle čl. 29 a 31 obchodního zákona, na Slovensku podle §§ 26 a 28 zák. čl. XXXVII/1875. Čistá hodnota majetkové podstaty, kterou stát na národní podnik převede při jeho zřízení, tvoří jeho počáteční kmenové jmění.

(3) Den, ke kterému národní podnik převezme majetek mu připadající, se vyhlásí podle § 12, odst. 3.

§ 14.

Podniky a závody, které podléhají znárodnění podle § 4, odst. 5, jednotlivě však nespádají pod ustanovení § 1, odst. 1 nebo § 4, odst. 4 a nehodí se k začlenění do některého národního podniku, může vláda na návrh ministra průmyslu, na Slovensku učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, přenechati svazkům lidové správy nebo společenstvům výdělkovým a hospodářským (družstvům) nebo jiným osobám právníkům za náhradu připadající na takový majetek podle § 8.

§ 15.

(1) Národní podnik jest povinen užívatí ve firmě označení „národní podnik“, i když převezme dosavadní firmu znárodněného podniku.

(2) Jiné než národní podniky nesmějí užívatí označení «národní podnik».

(3) Odpovídá-li národní podnik v podstatě některému podniku znárodněnému, může užívat dosavadní firmy tohoto podniku bez svolení jinak podle platných předpisů nutného. Stane-li se tak, je ten, komu firma dosud náležela, povinen ji změnit nebo doplnit, aby se zřetelně lišila od firmy národního podniku.

§ 16.

(1) Národní podnik se zapisuje jako firma jednotlivce do rejstříku u krajského soudu vykonávajícího pravomoc ve věcech obchodních, v jehož obvodu má podnik své sídlo; má-li podnik odštěpný (vedlejší) závod, budiž také oznámen k zápisu do rejstříku u krajského soudu vykonávajícího pravomoc ve věcech obchodních, v jehož obvodu jest tento závod.

(2) V ohlášce k zápisu do rejstříku sdělí národní podnik soudu:

- a) data opatření, jímž byl podnik zřízen,
- b) firmu a sídlo podniku,
- c) předmět podnikání,
- d) způsob zastupování podniku a znamenání jeho firmy.

(3) K předložené ohlášce jest připojiti ověřený opis listiny vydané podle § 12, odst. 1.

§ 17.

(1) Na návrh národního podniku zapíše knihovní soud přechod vlastnických a jiných práv znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty na navrhovatele s odvoláním na tento dekret.

(2) Ustanovení předchozího odstavce platí obdobně o vyznačení přechodu práv znárodněného podniku nebo jiné začleněné majetkové podstaty na národní podnik v jiných úředních rejstřících a seznamech (vodní kniha, rejstřík letecký, patentní a pod.).

(3) Národní podnik nepotřebuje oprávnění, která by jinak byla nutná k provozování činnosti podle jeho předmětu podnikání [§ 16, odst. 2, písm. c)] podle ustanovení živnostenského řádu (živnostenského zákona) nebo jiných živnostensko-právních předpisů. Národní podnik oznámí předmět svého podnikání úřadu (§ 145 ž. ř. a § 242 ž. z.), který jej vyznačí ve zvláštním oddílu živnostenského rejstříku. Podrobné předpisy, jakož i v jakém rozsahu platí pro národní podniky ustanovení živnostenského řádu (živnostenského zákona) ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, stanoví vláda nařízením.

§ 18.

(1) Národní podniky budtež vedeny zásadami obchodního podnikání. Stát neručí za jejich závazky.

(2) Národní podniky odvádějí přebytky svých výtěžků Fondu znárodněného hospodářství.

§ 19.

K jednotnému řízení národních podniků a podnikatelskému obstarávání jejich společných záležitostí zřídí vláda na návrh ministra průmyslu podle potřeby celostátní ústřední orgány. Na Slovensku zřídí vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, podle potřeby také oblastní orgány. O těchto orgánech platí přiměřeně ustanovení §§ 12 až 18 a 20.

§ 20.

(1) Správa národního podniku přísluší představenstvu a řediteli, který mu předsedá. Působnost představenstva upraví vláda nařízením (§ 33).

(2) Ředitel vede záležitosti běžného provozu národního podniku. Není-li představenstva, není-li schopno se usnášeti, nebo je-li nebezpečí v prodlení, přísluší řediteli, aby učinil potřebná opatření; o nich je povinen podati zprávu představenstvu v nejbližší jeho schůzi.

(3) Ředitel vykonává usnesení představenstva. Má-li však za to, že usnesení představenstva je na újmu zájmů národního podniku, zastaví je a podá o tom ihned zprávu představenstvu a příslušným nadřízeným orgánům.

(4) Ředitel zastupuje národní podnik navenek.

(5) Není-li ředitel nebo je-li zaneprázdněn, vykonává jeho působnost pod osobní odpovědností náměstek.

(6) Představenstvo a ředitel spravují podnik s péčí řádného hospodáře a osobně odpovídají za splnění svých povinností.

§ 21.

(1) Členy představenstva (náhradníky) národního podniku jsou zástupci (zástupce) zaměstnanců, zvolení z jejich středu, a osoby jmenované ústředním orgánem, na Slovensku oblastním orgánem, vyslechnuvším svazky lidové správy a zájmové samosprávy. Volbu a jmenování členů představenstva potvrzuje ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověření průmyslu a obchodu; potvrzení může být kdykoliv odvoláno.

(2) Členy představenstva (náhradníky) ústředního a oblastního orgánu jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný v dohodě se zúčastněnými ministry po slyšení Ústřední rady odborů a příslušných zájmových organizací průmyslu, pokud jde o členy představenstva (náhradníky) oblastního orgánu, též po slyšení pověření průmyslu a obchodu.

(3) Členem představenstva (náhradníkem) národního podniku a ústředního a oblastního orgánu může být toliko československý státní občan, pokud vláda nepovolí výjimku. Člen představenstva musí mít odborné vědomosti a zkušenosti a musí být mravně, státně a národně spolehlivý a zachovalý.

(4) Člen představenstva (náhradník) národního podniku a ústředního (oblastního) orgánu nesmí provozovati výdělečný podnik, jehož podnikání jest v rozporu se zájmy národního podniku nebo jeho ústředního (oblastního) orgánu. Rovněž nesmí vykonávati jinou funkci nebo činnost, které jsou v rozporu s těmito zájmy.

(5) Členové představenstva (náhradníci) národního podniku slíbí ústřednímu řediteli, na Slovensku oblastnímu řediteli, že budou svědomitě plnit svoje povinnosti v souladu se zájmy státu. Členové představenstva (náhradníci) ústředního (oblastního) orgánu slíbí totéž ministru průmyslu.

§ 22.

(1) Ředitele (náměstký) národního podniku jmenuje a odvolává se schválením ministra průmyslu představenstvo ústředního orgánu po slyšení Ústřední rady odborů a příslušných zájmových organizací průmyslu. Na Slovensku jmenuje a odvolává ředitele národního podniku (náměstký) se schválením ministra průmyslu, který vyslechne pověření průmyslu a obchodu, představenstvo oblastního orgánu, po slyšení příslušného orgánu jednotné odborové organizace a příslušné zájmové organizace průmyslu. Prohlášení, kterým se ředitel (náměstek) národního podniku vzdává své funkce, bere na vědomí ústřední (oblastní) ředitel, čímž se zánik funkce stává účinným. Jsou-li

v národním podniku alespoň tři náměstkové, musí být jeden z nich ustanoven z řad jeho zaměstnanců.

(2) Oblastní ředitele (náměstky) jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, ústředního ředitele a příslušného orgánu jednotné odborové organizace. Prohlášení, kterým se oblastní ředitel (náměstek) vzdává své funkce, bere na vědomí ministr průmyslu po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, čímž se zánik funkce stává účinným.

(3) Ústřední ředitele (náměstky) jmenuje a odvolává vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný po slyšení Ústřední rady odborů a příslušné zájmové organizace průmyslu. Prohlášení, kterým se ústřední ředitel (náměstek) vzdává své funkce, bere na vědomí ministr průmyslu, čímž se zánik funkce stává účinným.

(4) Ředitelem (náměstkem) může být toliko československý státní občan, který musí mít odborné vědomosti a zkušenosti a být mravně, státně a národně spolehlivý a zachovalý.

(5) Ředitel (náměstek) nesmí vykonávat zaměstnání, funkci nebo jinou činnost, která jest v rozporu se zájmy národního podniku, ani nesmí provozovat jakýkoliv výdělečný podnik, ani se na něm účastnit.

(6) Ředitel (náměstek) ústředního (oblastního) orgánu, jakož i ředitel (náměstek) národního podniku slíbí ministru průmyslu, že bude svědomitě plnit své povinnosti v souladu se zájmy státu. Na Slovensku slíbí ředitel (náměstek) národního podniku totéž pověřenci průmyslu a obchodu.

(7) Dnem slibu se ujímá ředitel (náměstek) své funkce a stává se zaměstnancem ústředního (oblastního) orgánu nebo národního podniku; jeho pracovní poměr zaniká dnem, kdy byl odvolán nebo dnem, kdy bylo vzato na vědomí, že se vzdává funkce. Nedošlo-li k zániku pracovního poměru za okolností, pro které by bylo jinak lze pracovní poměr zrušit předčasně, přísluší řediteli (náměstku) požitky nejméně po dobu, po kterou by náležely, kdyby byl pracovní poměr rozváznán výpovědí.

(8) Na jmenování a odvolání ředitele (náměstka) se nevztahují předpisy o spolurozhodování závodního zastupitelstva zaměstnanců při zařazování zaměstnanců na pracovní místa, a o předchozím souhlasu okresního úřadu ochrany práce při sjednání a rozvázání pracovního poměru.

(9) Vláda může nařízením upravit služební, platové a pracovní poměry ústředních a oblastních ředitelů a jejich náměstků a ředitelů národních podniků a jejich náměstků.

(10) Národní podnik ohlásí svého ředitele (náměstka) k zápisu do obchodního (firemního) rejstříku. Ředitel (náměstek) má učiniti svůj podpis před obchodním soudem nebo poslati svůj podpis v ověřené formě. Za podnik se podpisuje tak, že k vytištěnému nebo kýmkoliv napsanému znění firmy podniku připojí ředitel (náměstek) svůj podpis.

§ 23.

(1) Ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, může z majetkových podstat národních podniků nebo z jejich částí zřídit nové národní podniky, nebo začlenit majetkovou podstatu národního podniku nebo její část do jiného národního podniku.

(2) Národní podnik, do kterého se začleňuje majetková podstata jiného národního podniku, vstupuje ke dni převzetí v jeho závazky. Začleňuje-li se majetková podstata do několika národních podniků, určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, do

kterých závazků vstoupí jednotlivý národní podnik, po případě stanoví, v jakém poměru závazky na něj přecházejí.

(3) Ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, stanoví, které závazky přecházejí na národní podnik s částí majetkové podstaty národního podniku do něho začleněnou.

(4) Národní podnik, jehož majetková podstata byla začleněna do jednoho nebo několika národních podniků, se zruší dnem, který ministr průmyslu vyhlásí v Úředním listě.

(5) Ustanovení předcházejících odstavců platí i pro ústřední a oblastní orgány.

§ 24.

(1) Ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, může zřídit národní podnik z majetkové podstaty podniků, které patří právnickým osobám, jejichž kapitálovými účastníky jsou výhradně národní podniky nebo osoby, které jednají z příkazu národních podniků; takové majetkové podstaty mohou také být začleněny do národních podniků nebo ústředních nebo oblastních orgánů.

(2) Národní podnik (ústřední nebo oblastní orgán), do kterého se začleňuje majetková podstata podniků uvedených v odstavci 1, vstupuje ke dni převzetí v jejich závazky. Začleňuje-li se majetková podstata do několika národních podniků, určí ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu, do kterých závazků vstoupí jednotlivý národní podnik (ústřední nebo oblastní orgán), po případě stanoví, v jakém poměru závazky na něj přecházejí.

(3) Ustanovení příslušných předpisů o likvidaci neplatí, začleňuje-li se majetková podstata podniků podle předcházejících odstavců do národních podniků; právnické osoby, kterým patřily tyto podniky, zruší ministr průmyslu, na Slovensku po slyšení pověřence průmyslu a obchodu vyhláškou v Úředním listě.

§ 25.

Zrušení národního podniku (§ 23) nebo právnické osoby, které patřil podnik uvedený v § 24, zapíše soud do obchodního (firemního) rejstříku na návrh ministerstva průmyslu.

§ 26.

(1) Mimo případy uvedené v § 23 zrušuje národní podnik ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí, jde-li o ústřední orgán, vláda na návrh ministra průmyslu, jde-li o oblastní orgán, vláda na návrh ministra průmyslu, učiněný po slyšení pověřence průmyslu a obchodu. Zrušení vyhlásí ministr průmyslu v Úředním listě.

(2) Zrušení podle odstavce 1 zapíše soud do obchodního (firemního) rejstříku na návrh ministerstva průmyslu.

§ 27.

(1) Dojde-li ke zrušení národního podniku, jmenuje ústřední představenstvo se schválením ministra průmyslu uděleným v dohodě s ministrem financí likvidátora; zrušuje-li se ústřední orgán, jmenuje likvidátora ministr průmyslu, zrušuje-li se oblastní orgán, ministr průmyslu po slyšení pověřence průmyslu a obchodu. Likvidátora odvolává ústřední představenstvo se schválením ministra průmyslu, likvidátora ústředního orgánu ministr průmyslu a likvidátora oblastního orgánu ministr průmyslu po slyšení pověřence průmyslu a obchodu.

(2) Ministerstvo průmyslu ohlásí jmenování i odvolání likvidátora k zápisu do obchodního (firemního) rejstříku.

§ 28.

(1) Likvidátor zastupuje podstatu likvidujícího národního podniku. Obmezení jeho pravomoci nemá vůči třetím osobám právního účinku.

(2) Likvidátor má učiniti svůj podpis před obchodním soudem nebo podati jej v ověřené formě.

(3) Likvidátor znamená firmu tak, že ke znění dosavadní firmy, kýmkoliv napsanému nebo natištěnému, připojí svůj podpis s dodatkem „likvidátor“.

§ 29.

(1) Likvidátor vede záležitosti likvidujícího národního podniku s péčí řádného hospodáře; pokud není stanoveno jinak, má práva a povinnosti správy národního podniku.

(2) Likvidátor osobně odpovídá za plnění svých povinností.

§ 30.

(1) Likvidátor ukončí běžné obchody národního podniku, splní jeho závazky, vybere jeho pohledávky a zpeněží jeho ostatní majetek, pokud o něm jinak neustanoví ministr průmyslu v dohodě s ministrem financí, na Slovensku též po slyšení pověřenců průmyslu a obchodu a financí. K ukončení nevyřízených obchodů může likvidátor uzavřít také nové obchody.

(2) Likvidátor vyzve věřitele vyhláškou v Úředním listě, aby do 6 měsíců přihlásili své pohledávky. Částky nepřihlášených, sporných nebo dosud nedospělých pohledávek složí likvidátor k obchodnímu soudu.

(3) Likvidační přebytek zrušeného národního podniku odvede likvidátor Fondu znárodněného hospodářství.

(4) Po skončení likvidace se odevzdají knihy a spisy zrušeného národního podniku ústřednímu, na Slovensku oblastnímu orgánu, jde-li o ústřední nebo oblastní orgán, ministerstvu průmyslu.

(5) Knihy a spisy zrušeného národního podniku budtež uloženy na bezpečném místě a uschovány po deset let od skončení likvidace.

§ 31.

Vláda může podříditi ústřednímu (oblastnímu) orgánu i podniky zřízené podle jiných právních předpisů. Pokud vláda neupraví nařízením odchylně poměry takových podniků, platí o nich přiměřeně předpisy, podle kterých byly tyto podniky zřízeny.

§ 32.

Ministr průmyslu může vyjmouti národní podnik z jeho organizace podle tohoto oddílu a v dohodě s příslušným ministrem odevzdati k opatření podle předpisů, které tomuto ministru přísluší prováděti. Pokud vláda neupraví nařízením odchylně poměry takového národního podniku, platí o něm přiměřeně ustanovení tohoto oddílu.

§ 33.

Vláda vydá nařízením podrobné předpisy o národních podnicích a ústředních a oblastních orgánech, zejména o jejich správě, hospodaření, financování, o použití jejich zisků, o vztahu zaměstnanců k podniku, o kontrole, o odpovědnosti ředitele a členů představenstva, o výzkumnictví národních podniků a o působnosti ministerstva průmyslu v poměru k národním podnikům (statut národních podniků).

§ 34.

Ministr průmyslu, na Slovensku v dohodě s ním také pověřenec pro průmysl a obchod, dozírá na podniky znárodněné a na národní podniky a oblastní a ústřední orgány a fondy (§ 26), jakož i na výzkumnictví jejich, a může jejich činnosti i hospodaření kdykoliv svými nebo jím pověřenými orgány přezkoumávat. Podrobnosti upraví statut národních podniků (§ 23).

§ 35.

(1) Pracovní a platové poměry zaměstnanců národních podniků a ústředních (oblastních) orgánů se řídí předpisy platnými pro zaměstnance v soukromoprávním poměru.

(2) Pokud tento dekret nestanoví jinak, nesmějí být zásadně zhoršeny platové a zaopatřovací podmínky zaměstnanců a poživatelů zaopatřovacích platů znárodněných podniků, kteří byli v nich zaměstnáni nebo požívali zaopatřovací platy v den převzetí podniku (§ 13, odst. 3).

(3) Vláda upraví nařízením pracovní a platové poměry, jakož i další pensijní zabezpečení zaměstnanců, kteří do dne převzetí podniku (§ 13, odst. 3) v něm konali službu v pragmatikálním nebo regulovaném služebním poměru.

§ 36.

Majetek určený pro sociální, vzdělávací a podobné účely nesmí být odňat svému určení. Totéž platí o sociálních, vzdělávacích a podobných fondech; podrobnosti o jejich organizaci upraví statut národních podniků.

ODDÍL IV.**Přechodná ustanovení.****§ 37.**

(1) Dokiaľ nebol znárodnený podnik, alebo majetok začlenený alebo sverený do správy, je ten, komu tento podnik alebo majetok náležal, pri právnických osobách a iných združeníach alebo súboroch osôb orgán, ktorý je povolaný ich zastupovať, povinný pod osobnou zodpovednosťou viesť jeho správu a veci so starostlivosťou riadneho hospodára. To isté platí o národnom správcovi ustanovenom podľa predpisov o tom vydaných.

(2) Osoby povinné dočasne viesť správu a veci podľa odseku 1 majú po čas tejto činnosti práva a povinnosti správy národného podniku. Zodpovedajú za škodu, ktorú spôsobili svojím zavinéním; ak je správou a vedením vecí poverené niekoľko osôb, zodpovedajú za zavinénú škodu rukou spoločnou a nerozdielnou.

(3) Osoby, ktoré sú povinné viesť dočasne správu a veci podľa odseku 1, majú nárok na primeranú odmenu z prostriedkov podniku, výšku ktorej určí Ministerstvo priemyslu.

§ 38.

Práva a záväzky vzniknuté prevádzaním znárodneného podniku až do dňa prevzatia patria k jeho majetkovej podstate.

§ 40.

Právne úkony, písomnosti, podania na zápis do verejných kníh a registrov a úradné úkony, potrebné na vykonávanie tohto dekrétu, sú oslobodené od daní, poplatkov a dávok. Toto oslobodenie neplatí však pri obchodnej činnosti znárodneného podniku (§ 37 ods. 1) a pri opatreniach urobených likvidátorom pri likvidácii právnickej osoby alebo spoločnosti (§ 9 ods. 3).

§ 40a.

Právne úkony, písomnosti, podania na zápis do verejných kníh a registrov a úradné úkony, potrebné na vykonávanie tohto dekrétu, sú oslobodené od daní, poplatkov a dávok. To neplatí o obchodnej činnosti, o prevodoch majetku alebo majetkových práv z národných podnikov na osoby iné než národné podniky a o bežných obchodoch ukončovaných likvidátorom.

§ 41

(1) Výťažky (dôchodky) dosiahnuté zo znárodneného podniku až do dňa prevzatia sú súčasťou základu pre vyrubenie dane dôchodkovej, všeobecnej i zvláštnej dane zárobkovej a dane rentovej posledného vlastníka znárodneného podniku pred jeho znárodnením.

(2) Znárodnený podnik má v odbore dani z obratu a cenových vyrovnávacích súm postavenie daňovníka dane z obratu do dňa, ktorým bolo vydané opatrenie o jeho prevzatí.

§ 42

(1) Fond národní obnovy zatíží Fond znárodněného hospodářství částkou rovnající se úhradě za konfiskované majetkové podstaty v rozsahu jejich použití podle § 12, která se určí přiměřeně podle ustanovení § 8, odst. 2.

(2) Ministr průmyslu může v dohodě s ministrem financí naříditi, aby národní podniky převedly na Fond znárodněného hospodářství své vázané vklady.

(3) Vláda určí, jak se vyrovná zůstatek vzájemných nároků mezi Fondem národní obnovy a Fondem znárodněného hospodářství.

ODDÍL V**Trestní ustanovení.****§ 43.**

(1) Kdo se dopustí pletich v úmyslu, aby znárodnění podniku podléhajícího znárodnění zestátněním zmařil nebo zvýšenou měrou ztížil, bude potrestán pro zločin těžkým žalářem od jednoho roku do pěti let a trestem na penězích do deseti milionů korun; v oboru působnosti trestního zákona zák. čl. V/1878 vysloví soud zároveň ztrátu úřadu a dočasné odnětí politických práv.

(2) Kdo poruší některé ustanovení tohoto dekretu nebo nařízení podle něho vydaných, bude potrestán, nejde-li o čin soudně trestný, okresním národním výborem pro správní přestupek trestem na penězích (pokutou) do pěti milionů korun a trestem na svobodě (vězením, uzamčením)

do šesti měsíců nebo některým z těchto trestů; pro případ nedobytnosti trestu na penězích uloží se náhradní trest na svobodě podle míry zavinění do šesti měsíců. Uloží-li se oba tresty zároveň, nesmí trest na svobodě spolu s náhradním trestem za nedobytný trest na penězích činiti více než šest měsíců.

(3) Tresty na penězích připadají státu.

§ 44.

(1) Ukládá-li soud nebo okresní národní výbor trest na penězích zaměstnanci, zmocněnci, zástupci nebo jinému orgánu fyzické nebo právnické osoby, při jejímž zastoupení byl čin trestný podle § 31 spáchán, může vysloviti, že tato osoba ručí za uložený trest na penězích rukou společnou a nerozdílnou.

(2) Tato osoba musí býti, je-li soudu (okresnímu národnímu výboru) známa, obeslána k jednání v první stolici a je oprávněna přednésti skutkové okolnosti, jež mohou míti význam pro posouzení věci a činiti návrhy.

(3) Výrok o ručení třeba pojmouti do rozsudku (trestního nálezu) a osoba tímto výrokem postižená má právo bráti jej v odpor odvoláním. V řízení pro soudně trestný čin může se veřejný žalobce odvolati také tehdy, když takový výrok nebyl učiněn. O odvolání proti takovému výroku platí totéž co o odvolání proti výroku o trestu.

(4) Tresty na penězích se dobývají na osobě, již bylo ručení uloženo, podle všeobecných ustanovení platných o trestech na penězích.

§ 45.

(1) Při odsouzení pro zločin podle § 31, odst. 1, nebo při odsouzení pro správní přestupek podle § 31, odst. 2 k trestu na svobodě nebo na penězích přesahujícím jeden milion korun, uveřejní se rozsudek (trestní nález) v jednom nebo několika denních listech určených rozsudkem (trestním nálezem) na útraty odsouzeného.

(2) Soud (okresní národní výbor) stanoví, zda mají býti uveřejněny i důvody rozsudku (trestního nálezu) nebo jejich podstatný obsah ve znění, které sám určí.

§ 46.

Z odsuzujícího trestního nálezu se lze do 15 dnů od jeho doručení odvolati k zemskému národnímu výboru, který rozhodne s konečnou platností. Odvolání jest podati u okresního národního výboru, který nález vydal. Odvolání má odkladný účinek.

§ 47.

Přestupky tohoto dekretu se promlčují ve třech letech.

ODDÍL VI Účinnost a provedení.

§ 48.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

David v. r.

Kopecký v. r.

Gottwald v. r.

Laušman v. r.

Široký v. r.

Ďuriš v. r.

Dr. Šrámek v. r.

Dr. Pietor v. r.

Ursíny v. r.

gen. Hasal v. r.

Masaryk v. r.

Hála v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Dr. Ripka v. r.

Dr. Procházka v. r.

Nosek v. r.

Majer v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Clementis v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Dr. Stránský v. r.

Lichner v. r.

